

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 5.

Extraordinair Session.

3die Møde.

Onsdagen den 15de August.

(Fortf.)

Premierministeren: Jeg skal blot yttre et Par Ord i Anledning af det Foredrag, den sidste ærede Taler holdt. Jeg har sagt, at under Justitsvæsenet og Politivæsenet var indbefattet Trykkefriheden, og at den saaledes var „udtryffeligg“ nævnt som et særligt Anliggende i Udkastet til Indskrænkning af Grundloven; — jeg modtog i dette Dieblif Stenographernes Arbejde, deraf fremgaaer det ogsaa, at jeg har udtalt mig saaledes. Naar den ærede Taler derpaa har svaret, at et tilkommende Ministerium kan omfordele Justitsvæsenet, saa vil jeg hertil bemærke, at, naar Gjenstanden er betegnet, naar Loven udgives, som udtryffeligg henhørende under Justitsvæsenet, saa betyder saadan Omfordeling slet intet. Forøvrigt vil et Forsøg derpaa være en Uredelighed, og naar man vil gaae ud fra, hvad uredelige Mænd kunne gjøre i en Stat, saa kan man ingen Grændse sætte, og den ærede Rigsdagsmand vil aldrig kunne besygte sig derimod. Jeg kunde nævne et Exempel i en anden Retning; naar nemlig et følgende Ministerium vilde gjennemlæse Rigsdagsforhandlingerne og deraf see, at Spørgsmaalet med Hensyn til Udskrivningsvæsenet i Kongeriget, navnlig Børnepligtsloven, skal være forbeholdt Rigsdagen, og at det var det Spørgsmaal, som hele Rigsdagen som een Mand holdt paa, og Regjeringen da desuagtet vilde sige, at det ikke var Meningen, det var ikke det, der var attraaet, saa var det igjen en Uredelighed, og man gik ud fra en

saadan Uredelighed ved at ville tillægge et tilkommende Ministerium en saadan Plan. Naar forøvrigt den ærede Rigsdagsmand indlader sig paa at bedømme, naar og hvorledes Ministeriet kan bewirke en Overenskomst i den her omhandlede Henseende, saa fæller han i sit Resultat; thi det kan see, før end Rigsraadet kommer til at træde sammen, men det vedkommer, som sagt, de andre Landsdele, og derom vil jeg ikke tale videre her.

H. Sage: Det gjør mig ondt, at den høitagtede Cultusminister ikke fandt sig foranlediget til at svare paa de Spørgsmaal, jeg gjorde. Jeg har ikke fremsat dem for at vanskeliggjøre Ministeriets Stilling; thi jeg vil tværtimod stemme for den 3die Vedtagelse af det hvilende Grundlovsforslag, men saa meget troer jeg dog at turde sige, at, naar der er Spørgsmaal om Fortolkningen af det hvilende Grundlovsudkast, og der er Spørgsmaal om Fortolkningen af dette Forslags § 2, Spørgsmaal om Fortolkningen af bestemte Paragrapher i Grundloven og disses Forhold til Fællesforsætningen, saa kan jeg virkelig ikke see, at det ikke skulde være det beleilige Dieblif at stille saadanne Spørgsmaal og faae dem klarede og derefter afgive sin Stemme. Jeg havde, som sagt, haabet at faae en Forklaring i saa Henseende, thi, uagtet jeg vil stemme for det foreliggende Forslag, kan jeg dog ikke nægte, at jeg har store Betænkeligheder derved, og dem kan jeg jo ikke faae hævede, dersom det under hele Grundlovsfagets Behandling skal gjenneføres, at man ikke alene ikke maa tale om Fællesforsætningen, men heller ikke om Grundlovsforandringen i Forhold til Fællesforsætningen.

Der er ogsaa en Erklæring af den ærede